

Suzanne

Suzanne neemt je mee
Naar een bank aan het water
Duizend schepen gaan voorbij
En toch wordt het maar niet later

En je weet dat ze gek is
Want daarom zit je naast haar
En ze geeft je pepermuntjes
Want ze geeft je graag iets tastbaars

En net als je haar wilt zeggen
Ik kan jou geen liefde geven
Komt heel de stad tot leven
En hoor je meeuwen schreeuwen
Je hebt steeds van haar gehouden

En je wilt wel met haar meegaan
Samen naar de overkant
En je moet haar wel vertrouwen
Want ze houdt al jouw gedachten in haar hand

En Jezus was een visser
Die het water zo vertrouwde
Dat hij zo maar over zee liep
Omdat hij had leren houden
Van de golven en de branding
Waarin niemand kan verdrinken

Hij zei als men blijft geloven
Kan de zwaarste steen niet zinken
Maar de hemel ging pas open
Toen zijn lichaam was gebroken
En hoe hij heeft geleden
Dat weet alleen die visser aan het kruis

En je wilt wel met hem meegaan
Samen naar de overkant
En je moet hem wel vertrouwen
Want hij houdt al jouw gedachten in zijn hand

Suzanne neemt je mee
Naar een bank aan het water
Je onthoudt waar ze naar kijkt
Als herinnering voor later

En het zonlicht lijkt wel honing
Waaraan kinderen zich tegoed doen
En het grasveld ligt bezaaid
Met wat mensen zoal wegdoen

In de goot liggen de helden

Met een glimlach op de lippen
En de meeuwen in de lucht
Lijken net verdwaalde stippen
Als Suzanne je lachend aankijkt

En je wilt wel met haar meegaan
Samen naar de overkant
En je moet haar wel vertrouwen
Want ze houdt al jouw gedachten in haar hand